

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16673/2025
14.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., као правног следбеника сада покојног ББ, бившег из ..., чији је пуномоћник Жарко Вујовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране – Војно-грађевински центар Београд - Друго одељење у Нишу, коју заступа Војно правобранилаштво - Одељење у Нишу, ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3393/2024 од 27.03.2025. године, у седници одржаној 14.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3393/2024 од 27.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3393/2024 од 27.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2880/24 од 22.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је правни претходник тужиље, сада покојни ББ тражио да се утврди да је ништав и не производи правно дејство уговор о купопродаји непокретности од 27.01.1999. године, закључен између државе СРЈ – Савезне владе – Савезног министарства одбране – Војне поште ... Ниш, као продавца и сада покојног ББ као купца, о купопродаји двособног стана број ..., улица ... брј ...-.../... у ..., површине 58,40 м2, који је оверен у Општинском суду у Нишу под бр. I Ов .../... дана 27.01.1999. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је правни претходник тужиље, сада покојни ББ тражио да се утврди да је ништав и не производи правно дејство уговор о купопродаји непокретности од 18.06.1999. године, закључен између државе СРЈ – Савезне владе – Савезног министарства одбране – Војне поште ... Ниш, као продавца и сада покојног ББ као купца, о купопродаји двособног стана број ..., улица ... брј ...-.../... у ..., површине 58,40 м2, који је оверен у Општинском суду у Нишу под бр. II Ов .../... дана 18.06.1999. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 177.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3393/2024 од 27.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној ревизији, на основу члана 404. Закона о парничном поступку

Законски заступник тужене је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност горе наведених услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права или уједначавања судске праксе. Нижестепени судови су одлуку о одбијању тужбеног захтева донели применом материјалног права садржаног у одредбама Закона о облигационим односима, Закона о промету непокретности, Закона о имовини СРЈ и Закона о становању, важећим у време закључења предметних уговора, а које су цитиране у образложњу првостепене и другостепене пресуде, у ситуацији када је утврђено да је правни претходник тужиле, као носилац станарског права, закључио у погледу истог стана у ... два уговор о купородаји – откупу, који се међусобно разликују у погледу висине откупне цене и начину њеног плаћања, те су судови утврдили да други уговор од 18.06.1999. године представља по својој правној природи анекс – измену основног уговора о откупу од 27.01.1999. године у погледу одредби о цени и начину плаћања, који су закључени у законом прописаној форми и извршени у целости, без повреде императивних прописа. Тужилца уз ревизију није доставила, нити се позвала на правноснажне пресуде или одлуке Врховног суда из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињенично-правној ситуацији. Имајући у виду да у парници ради утврђења ништавости неког уговора одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора у овој правној ствари поднета је 17.08.2012. године и у њој је означена вредност предмета спора од 3.100.000,00 динара (што је противвредност од 26.496 евра на дан подношења тужбе), коју је прихватио првостепени суд.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору за ненувачно потраживање, а у тужби означена вредност спора не прелази законом прописани новчани цензус за допуштеност ревизије према члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд утврдио да је ревизија тужиле недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**